

Línia roja reial?

EL DISCURS D'ENGUANY DEL MONARCA ESPANYOL, FELIP VI, HA ESTAT INDEPENDENTISTA. D'INDEPENDENTISME 'ESPANYOL', VAL A DIR. SENTO TANT FERVOR PEL MEU PAÍS, CATALUNYA, COM ELL PEL SEU

Em pregunto si sé ben bé què vol dir monarquia constitucional, com la que, en principi, té el *Reino de España*. Encara més, em pregunto si l'actual titular, Felip VI, ho sap. Qui ho sabria, si visqués, seria la poeta castellana Gloria Fuertes. Una vegada, quan passàvem plegades prop del Palacio Real madrileny, em va dir que, recordant que la seva família nombrosa havien viscut en una sola cambra, en veure el Palacio es va tornar automàticament republicana!

Com es pot suposar, l'anècdota –totalment verídica– em ve a tomb recordant el recent missatge reial de Nadal, escenificat per primera vegada al ja esmentat Palacio Real. Novetat, si més no, des de la mort del general Franco qui, per cert, va ser el reinstaurador borbònic. Quin brillant assessor li va passar la idea? O va ser pròpia? La meva fe –si és que mai l'he sentida– en la qualitat de monarquia parlamentària al *Reino de España* va desaparèixer com per art d'encanteri. He de confessar-ho.

Com sempre, em vaig dedicar a arrecerar-me en la monarquia britànica que, per regla general i que jo recordi, la seva titular, Isabel II, mai no es trasllada del seu palau habitual per a l'enregistrament del seu Christmas Broadcast. De tota manera, canvia el missatge si qui està al poder és un partit o n'és un altre. Naturalment, és conseqüència del fet que el discurs passa pel sedàs del Govern de torn (alguns diuen que fins i tot li escriuen) i té un to o un altre si és laborista o conservador, com el d'ara mateix.

Spain is different, però. Dubto molt que tant l'actual titular borbònic, Felip VI, com l'anterior, el seu pare tan caçador, Joan Carles I, mai hagin mostrat ni una línia del discurs nadalenc a cap Govern d'Espanya. És clar que, pel que

MARTA
PESSARRODONA

fa aquest any, hauria rebut l'aprovació tant del partit en el Govern com de bona part de l'oposició, amb una Susana Díaz andalusa que devia plorar d'emoció! Morta doña Cayetana de Alba, Andalusia manté el seu fervor monàrquic, pel que sembla, en la persona de la seva dirigent. Un discurs certament independentista, val a dir. D'independentisme *espanyol*, però. Confesso que sento tant fervor pel meu país, Catalunya, com ell en sent pel seu, España.

Total: vam poder veure un rei que, per l'escenificació, semblava més un actor d'un rar Actor's Studio passat a Europa, que no pas un monarca... constitucional, no ho oblidem. El discurs, d'altra banda, va ser cent per cent po-

lític, no pas monàrquic... constitucional, insistim. Un Parlament que bo seria que el mateix interessat rellegís o, si el va memoritzar, se'l tornés a passar mentalment. Després de les eleccions espanyoles del dia 20 d'aquest mes que acabem, tot ha canviat molt al *Reino de España*. És clar que sempre el salvarà arreglar-se amb la multitud que té com a dimoni exclusiu el suposat secessionisme català. Dic suposat, perquè encara és l'hora que puguem concretar-ho.

Tot amb tot, he recordat molt bé que al darrer plebiscit escocès, els secessionistes volien mantenir, això sí, tant la reina britànica com la moneda, la lliura esterlina i, *last but not least*, la BBC, la televisió britànica oficial! Els independentistes catalans, voldríem mantenir el rei espanyol? Dubtosament. Com a no voler, ni tan sols ens fa enveja el Palacio Real madrileny, amb l'esplendor dels Àustria. Francament, preferim la discreció dels casals i casalicis que en diem *palaus* (Moja, Robert, Virreina, etc.) que hi ha a Barcelona, per exemple. El discret encant de la burgesia s'adiu més amb el tarannà català.

Mentrestant, el desgovern que suposa no tenir govern a Catalunya, per començar. Ni a Espanya, per continuar. I un brogit constant de *línies roges* que els fervorosos constitucionalistes amenacen que no podem traspasar. Mentrestant, un rei que s'entesta a governar, contra tot pronòstic constitucional. Un rei que vol tenir memòria (lleu insinuació, al discurs, del proppassat franquisme) però curta. I el besavi que va haver de deixar el tron? Sens dubte, curiós discurs de Nadal d'un rei que, segurament, va traspasar un línia roja, encara que monàrquica.

Poeta i escriptora